

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 10ης Οκτωβρίου 2006 *

Στην υπόθεση T-172/05,

Armacell Enterprise GmbH, με έδρα το Münster (Γερμανία), εκπροσωπούμενη
από τον O. Spuhler, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά
σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**, εκπροσωπούμενου από τον A. Fol-
liard-Monguiral,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και
παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου:

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

nmc SA, με έδρα το Raeren-Eynatten (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους P. Péters και T. de Haan, δικηγόρους,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Φεβρουαρίου 2005 (υπόθεση R 552/2004-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της nmc SA και της Armacell Enterprise GmbH,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο, F. Dehousse και D. Šnáby, δικαστές,
γραμματέας: K. Ανδονά, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 4ης Μαΐου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 3 Δεκεμβρίου 2001, η Armacell Enterprise GmbH (στο εξής: προσφεύγουσα) υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως αυτός έχει τροποποιηθεί.

- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο ARMAFOAM.

- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στην κλάση 20 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και περιγράφονται ως εξής: «είδη ως συστατικά μέρη συστημάτων ή ως τελικά προϊόντα, κατασκευασμένα από ελαστομερή θερμοπλαστικά ή σκληρά πλαστικά αφρώδη υλικά».

- 4 Στις 24 Ιουνίου 2002, η αίτηση καταχώρισεως σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο Κοινοτικών Σημάτων*.

- 5 Στις 9 Ιουλίου 2002, η nmc SA (στο εξής: παρεμβαίνουσα) άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, κατά της καταχώρισεως του σήματος για το οποίο υποβλήθηκε η ως άνω αίτηση.

- 6 Προς στήριξη της ανακοπής, η προσφεύγουσα προέβαλε τον λόγο ότι υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του προγενέστερου κοινοτικού λεκτικού σήματος NOMAFOAM της παρεμβαίνουσας, το οποίο καταχωρίστηκε στις 31 Οκτωβρίου 1997 για τα ακόλουθα προϊόντα:
 - κλάση 17: «Προϊόντα από ημικατεργασμένες πλαστικές ύλες υλικά έμφραξης, στεγανοποίησης και μόνωσης, αφρός πολυαιθυλενίου (ημικατεργασμένη ύλη), υλικά θερμομόνωσης και ηχομόνωσης, υλικά παραγεμίματος από πλαστικές

ύλες, υλικά συσκευασίας (παραγεμίματος) από πλαστικές ύλες, μονωτικές συνθέσεις κατά της υγρασίας και του ψύχους περιλαμβανόμενες στην παρούσα κλάση, ηχομονωτικά υλικά, εύκαμπτοι μη μεταλλικοί σωλήνες»·

- κλάση 19: «Μη μεταλλικά υλικά κατασκευών· μη μεταλλικοί άκαμπτοι σωλήνες κατασκευών· επιστρώσεις τοίχων και τοιχωμάτων περιλαμβανόμενες στην παρούσα κλάση»·
- κλάση 20: «Προϊόντα από πλαστικές ύλες μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις, πλαστικά δοχεία συσκευασίας, στρώματα, μαξιλάρια, μαξιλαράκια από πλαστικές ύλες προοριζόμενα για βάση στήριξης, συγκεκριμένα για χρήση στο κάθισμα και γονάτισμα κατά τη διεξαγωγή κηπευτικών εργασιών ή/και μαστορεμάτων, αθλητικών δραστηριοτήτων, γυμναστικής και δραστηριοτήτων αναψυχής και ελεύθερου χρόνου»·
- κλάση 27: «Τάπητες, αντιολισθητικοί τάπητες, τάπητες αυτοκινήτου, ψάθες, χαλάκια· τάπητες, χαλάκια και ψάθες από πλαστικές ύλες προοριζόμενα για βάση στήριξης, συγκεκριμένα για χρήση στο κάθισμα και γονάτισμα κατά τη διεξαγωγή κηπευτικών εργασιών ή/και μαστορεμάτων, αθλητικών δραστηριοτήτων, γυμναστικής και δραστηριοτήτων αναψυχής και ελεύθερου χρόνου· επιστρώσεις δαπέδων, επιστρώσεις τοίχων και τοιχωμάτων, μονωτικές επιστρώσεις μη περιλαμβανόμενες σε άλλες κλάσεις, επενδύσεις τοίχων όχι από ύφασμα»·
- κλάση 28: «Είδη γυμναστικής και αθλητισμού (μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις)»·

7 Με απόφαση της 24ης Μαΐου 2004, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή για τον λόγο ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και το προγενέστερο σήμα διέφεραν αρκετά ώστε να αποφεύγεται εντός της Κοινότητας η δημιουργία κινδύνου συγχύσεως στον κοινοτικό καταναλωτή.

- 8 Στις 5 Ιουλίου 2004, η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, δυνάμει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών. Στις 23 Σεπτεμβρίου 2004, κατέθεσε υπόμνημα με το οποίο εξέθεσε του λόγους της προσφυγής. Στις 17 Δεκεμβρίου 2004, η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της προσφυγής της παρεμβαίνουσας.
- 9 Με απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 2005, η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με έγγραφο της 25ης Φεβρουαρίου 2005 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφύγων του ΓΕΕΑ δέχθηκε την προσφυγή, κρίνοντας ότι υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 10 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Απριλίου 2005, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή. Επισήμανε ότι ο σύμβουλός της επί θεμάτων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, C. Hano, θα την εκπροσωπούσε μαζί με τον δικηγόρο της.
- 11 Στις 10 και 29 Αυγούστου 2005, το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα κατέθεσαν, αντιστοίχως, τα υπομνήματά τους αντικρούσεως.
- 12 Με έγγραφο της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, που περιήλθε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 Σεπτεμβρίου 2005, η προσφεύγουσα ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 135, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, να της παρασχεθεί η δυνατότητα καταθέσεως υπομνήματος απαντήσεως. Η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε, επίσης, ότι θα μετείχε στην επ' ακροατηρίου συζήτηση ο σύμβουλός της επί θεμάτων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας.

13 Με απόφαση του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2005 απορρίφθηκε η αίτηση καταθέσεως υπομνήματος απαντήσεως. Με έγγραφο της ίδιας ημέρας, ο Γραμματέας του Πρωτοδικείου ενημέρωσε την προσφεύγουσα για την απόρριψη της αιτήσεώς της και για τη δυνατότητά της να υποβάλει τις παρατηρήσεις της κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ενώ της επισήμανε ότι ο C. Hapo δεν μπορούσε να αγορεύσει, κατά τη συζήτηση αυτή, παρά μόνον παρουσία και υπό τον έλεγχο του δικηγόρου της προσφεύγουσας.

14 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

15 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

16 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 17 Η προσφεύγουσα προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο ακυρώσεως, ο οποίος, παρά την τυπική αναφορά σε παράβαση του άρθρου 43, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 40/94, αντλείται αποκλειστικά από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού, καθώς, όπως υποστηρίζει, είναι εσφαλμένη η διαπίστωση του τμήματος προσφυγών περί υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 18 Καταρχάς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα εν συγκρούσει σήματα δεν είναι παρόμοια.
- 19 Οι πρώτες συλλαβές των σημάτων αυτών, ήτοι, αντιστοίχως, η συλλαβή «no» για το σήμα NOMAFOAM και «ar» για το ARMAFOAM, διαφέρουν πολύ. Δεδομένου ότι οι συλλαβές αυτές αποτελούν το αρχικό τμήμα του σημείου, ελκύουν ευκολότερα την προσοχή του καταναλωτή. Επομένως, ο βαθμός της ηχητικής και οπτικής ομοιότητας είναι μικρός.
- 20 Όσον αφορά την εννοιολογική ομοιότητα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, δεδομένου ότι οι λέξεις «armafoam» και «nomaf foam» δεν υφίστανται αυτούσιες στις οικείες γλώσσες, το ενδιαφερόμενο κοινό θα τις αντιληφθεί μάλλον ως επινοήματα. Η προσφεύγουσα εκτιμά, ωστόσο, ότι το ενδιαφερόμενο κοινό θα αντιληφθεί το δεύτερο τμήμα των εν συγκρούσει σημάτων, ήτοι την αγγλική λέξη «foam», ως αμιγώς περιγραφικό των καλυπτόμενων από τα επίδικα σήματα προϊόντων. Συναφώς, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η αγγλική είναι η γλώσσα αναφοράς, από την άποψη του ενδιαφερόμενου κοινού, για την αξιολόγηση της εννοιολογικής ομοιότητας. Επομένως, ο διακριτικός χαρακτήρας του τμήματος «foam» των εν συγκρούσει σημάτων είναι πολύ μικρός. Ως εκ τούτου, δίδεται μεγαλύτερη σημασία στα πρώτα τμήματα των εν λόγω σημάτων, ήτοι τα «arma» και «noma», τα οποία αποτελούν, για το ενδιαφερόμενο κοινό, σαφώς διακρινόμενους

όρους που δεν παραπέμπουν σε καμία συνήθη έννοια. Δεδομένου του ιδιαίτερου διακριτικού χαρακτήρα τους, τα εν λόγω τμήματα συνιστούν τα καθοριστικά στοιχεία των εν συγκρούσει σημάτων, στο πλαίσιο της συνολικής εντύπωσης που προκαλούν τα σήματα αυτά.

- 21 Για τον λόγο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσοχή του οικείου κοινού δεν θα επικεντρωθεί στο αμιγώς περιγραφικό τελευταίο τμήμα των εν συγκρούσει σημάτων, αλλά στο αρχικό τους τμήμα, το οποίο ουδόλως είναι περιγραφικό και έχει σαφώς διακριτικό χαρακτήρα. Συνεπώς, δεν υπάρχει καμία εννοιολογική ομοιότητα των εν συγκρούσει σημάτων. Εξάλλου, το τμήμα προσφυγών δεν εξέθεσε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει την ύπαρξη εννοιολογικής ομοιότητας.
- 22 Το τμήμα προσφυγών παρανόμως έκρινε ότι καθοριστική σημασία για τη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα εν συγκρούσει σήματα είχε η κατάληξή τους, ήτοι το «foam», καθότι, κατά τη νομολογία, στη μνήμη χαράσσεται το αρχικό τμήμα των λέξεων, το οποίο έχει συνήθως διακριτικό χαρακτήρα. Το τμήμα προσφυγών έκρινε, επίσης, ότι το πανομοιότυπο τμήμα «foam» ήταν περιγραφικό των προσδιοριζόμενων προϊόντων. Κατά τη νομολογία, ένα περιγραφικό τμήμα του σήματος μπορεί, εντούτοις, να μην έχει διακριτικό χαρακτήρα, γεγονός που έρχεται σε αντίθεση με την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών και πρέπει να επιφέρει την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 23 Δεύτερον και επικουρικός, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν είναι παρόμοια τα καλυπτόμενα από τα εν συγκρούσει σήματα προϊόντα. Τα αφρώδη προϊόντα για τα οποία υποβλήθηκε η αίτηση καταχωρίσεως σήματος και τα πλαστικά προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 20, τα οποία καλύπτει το προγενέστερο σήμα, δεν είναι παρόμοια. Τούτο ισχύει επίσης και για τα λοιπά προϊόντα που καλύπτει το προγενέστερο σήμα.
- 24 Το τμήμα προσφυγών περιορίστηκε, με τη σκέψη 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, να δηλώσει ότι η αίτηση καταχωρίσεως σήματος υποβλήθηκε, μεταξύ

άλλων, για ελαστομερή και θερμοπλαστικά αφρώδη προϊόντα, ότι τα προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 20 και καλύπτονται από το προγενέστερο σήμα είχαν παρασκευαστεί από πλαστικό και ότι το πλαστικό, το καουτσούκ και τα πολυμερή ελαστικά ήταν παρόμοια υλικά που μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την παρασκευή μεγάλου αριθμού προϊόντων της κλάσεως 20, όπως ψάθες, στρώματα και μαξιλαράκια.

- 25 Το ενδεχόμενο όμως παρασκευής των καλυπτόμενων από τα εν συγκρούσει σήματα προϊόντων από το ίδιο υλικό δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι τα εν λόγω προϊόντα είναι παρόμοια κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών ερμήνευσε εσφαλμένα την προϋπόθεση περί ομοιότητας των προϊόντων.
- 26 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας. Το τμήμα προσφυγών ορθώς κατέληξε στην ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως. Εν πάση περιπτώσει, η παρεμβαίνουσα αμφισβητεί το παραδεκτό των ισχυρισμών της προσφεύγουσας σχετικά με τη σύγκριση των προϊόντων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 27 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής που ασκεί ο δικαιούχος προγενέστερου σήματος, μπορεί να απορριφθεί η αίτηση καταχώρισεως σήματος, «εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα».

- 28 Κατά τη νομολογία, συνιστά κίνδυνο συγχύσεως το γεγονός ότι το κοινό είναι δυνατό να θεωρήσει ότι τα επίμαχα προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από επιχειρήσεις συνδεδεμένες μεταξύ τους οικονομικώς [αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 29, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 17· απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-104/01, Oberhauser κατά ΓΕΕΑ — Petit Liberto (Fifties), Συλλογή 2002, σ. II-4359, σκέψη 25].
- 29 Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως στο μυαλό του κοινού πρέπει να εκτιμάται συνολικά, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 22, προπαρατεθείσες στη σκέψη 28 αποφάσεις Canon, σκέψη 16, Lloyd Shuhfabrik Meyer, σκέψη 18, και Fifties, σκέψη 26).
- 30 Η συνολική αυτή εκτίμηση πρέπει, όσον αφορά την οπτική, ηχητική ή εννοιολογική ομοιότητα των εξεταζομένων σημάτων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σήματα, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους (προπαρατεθείσα στη σκέψη 29 απόφαση SABEL, σκέψη 23).
- 31 Η συνολική αυτή εκτίμηση συνεπάγεται ορισμένη αλληλεξάρτηση των παραγόντων που λαμβάνονται υπόψη και, ιδίως, της ομοιότητας των σημάτων και της ομοιότητας των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών. Έτσι, μια ελαφρά ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμίζεται από μια έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως (προπαρατεθείσες στη σκέψη 28 αποφάσεις Canon, σκέψη 17, Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 19, και Fifties, σκέψη 27).
- 32 Επιπλέον, ο τρόπος κατά τον οποίο προσλαμβάνει τα σήματα ο μέσος καταναλωτής των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών έχει καθοριστική σημασία για τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Ο μέσος καταναλωτής αντιλαμβάνεται συνήθως ένα σήμα ως μία ολότητα και δεν επιδίδεται σε εξέταση των διαφόρων

λεπτομερειών του [αποφάσεις SABEL, προπαρατεθείσα στη σκέψη 29, σκέψη 23, και Lloyd Shuhfabrik Meyer, προπαρατεθείσα στη σκέψη 28, σκέψη 25· αποφάσεις του Πρωτοδικείου Fifties, προπαρατεθείσα στη σκέψη 28, και της 3ης Μαρτίου 2004, T-355/02, Mühlens κατά ΓΕΕΑ — Zirh International (ZIRH), Συλλογή 2004, σ. II-791, σκέψη 41]. Στο πλαίσιο αυτής της συνολικής εκτιμήσεως, ο μέσος καταναλωτής των οικείων προϊόντων θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Επιπλέον, πρέπει να ληφθεί υπόψη το στοιχείο ότι ο μέσος καταναλωτής σπανίως έχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε άμεση σύγκριση των διαφόρων σημάτων, αλλά είναι αναγκασμένος να επαφίεται στην ατελή εικόνα που έχει συγκρατήσει στη μνήμη του. Πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη το στοιχείο ότι το επίπεδο της προσοχής του μέσου καταναλωτή είναι δυνατόν να μεταβάλλεται αναλόγως της κατηγορίας των αντίστοιχων προϊόντων ή υπηρεσιών (προπαρατεθείσες στη σκέψη 28 αποφάσεις Lloyd Shuhfabrik Meyer, σκέψη 26, και Fifties, σκέψη 28).

- 33 Τέλος, από τον ενιαίο χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος που καθιερώνει το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι το προγενέστερο κοινοτικό σήμα τυγχάνει της ίδιας προστασίας σε όλα τα κράτη μέλη. Επομένως, τα προγενέστερα κοινοτικά σήματα μπορούν να αντιταχθούν κατά κάθε μεταγενέστερης αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος, η οποία ενδέχεται να βλάψει την προστασία τους, ακόμη και βάσει της αντιλήψεως που σχηματίζουν οι καταναλωτές σε τμήμα μόνον του κοινοτικού εδάφους. Επομένως, η αρχή που καθιερώνει το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, ότι, για να μη γίνει δεκτή η καταχώριση ενός σήματος, αρκεί ο λόγος απαραδέκτου να υφίσταται σε τμήμα μόνον της Κοινότητας, εφαρμόζεται αναλογικά και στην περίπτωση του λόγου απαραδέκτου που αντλείται από το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-6/01, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ — Hukla Germany (MATRATZEN), Συλλογή 2002, σ. II-4335, σκέψη 59, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 32 ZIRH, σκέψη 36· της 6ης Οκτωβρίου 2004, T-117/03 έως T-119/03 και T-171/03, New Look κατά ΓΕΕΑ — Naulover (NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE και NLCollection), Συλλογή 2004, σ. II-3471, σκέψη 34, και της 1ης Μαρτίου 2005, T-185/03, Fusco κατά ΓΕΕΑ — Fusco International (ENZO FUSCO), Συλλογή 2005, σ. II-715, σκέψη 33].

- 34 Πρώτον, όσον αφορά τον καθορισμό του οικείου κοινού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα προϊόντα για τα οποία υποβλήθηκε η αίτηση καταχωρίσεως του σήματος και αυτά που καλύπτει το προγενέστερο σήμα μπορούν να διατεθούν προς εμπορία σε

ένα ευρύ κοινό, τόσο επαγγελματικό όσο και μη επαγγελματικό, πράγμα το οποίο δέχθηκαν τόσο το τμήμα προσφυγών (σημεία 8 και 9 της προσβαλλομένης αποφάσεως) όσο και οι διάδικοι. Επομένως, το οικείο κοινό αποτελείται από το σύνολο των καταναλωτών της Κοινότητας.

35 Δεύτερον, όσον αφορά τη σύγκριση των προϊόντων, το τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, με τη σκέψη 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο πολύ ευρύς ορισμός των προϊόντων για τα οποία υποβλήθηκε η αίτηση καταχώρισης του σήματος περιελάμβανε προϊόντα καλυπτόμενα από το προγενέστερο σήμα. Μεταξύ αυτών, το τμήμα προσφυγών ανέφερε, ειδικότερα, ορισμένα προϊόντα της κλάσεως 20, ήτοι τα προϊόντα από πλαστικές ύλες που δεν περιλαμβάνονται σε άλλες κλάσεις, τις ψάθες, τα στρώματα και τα μαξιλαράκια, προϊόντα για τα οποία το τμήμα προσφυγών επισημαίνει κατ' ουσίαν ότι μπορούν να παρασκευαστούν από το ίδιο βασικό υλικό όπως και αυτά που καλύπτει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών κατέληξε στην πολύ μεγάλη ομοιότητα, αν όχι ταυτότητα, των προϊόντων που καλύπτουν τα εν συγκρούσει σήματα (σημείο 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

36 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, χωρίς να παράσχει ιδιαίτερες εξηγήσεις, ότι τα καλυπτόμενα από τα εν συγκρούσει σήματα προϊόντα δεν είναι παρόμοια. Περαιτέρω, υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι το ενδεχόμενο παρασκευής των καλυπτόμενων από τα εν συγκρούσει σήματα προϊόντων από το ίδιο βασικό υλικό δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι τα εν λόγω προϊόντα είναι παρόμοια κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Επομένως, το τμήμα προσφυγών ερμήνευσε εσφαλμένα την προϋπόθεση περί ομοιότητας των προϊόντων.

37 Το ΓΕΕΑ, μολοντί συμμερίζεται το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών, ήτοι ότι υφίσταται ομοιότητα των προϊόντων, ακολουθεί διαφορετική συλλογιστική. Εκτιμά, σε αντίθεση προς το εν λόγω όργανο, ότι το ζήτημα δεν είναι ότι ορισμένα προϊόντα του προγενέστερου σήματος περιλαμβάνουν τα προϊόντα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, αλλά ότι τα προϊόντα του προγενέστερου σήματος, ειδικότερα τα «μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις προϊόντα από πλαστικές ύλες [της κλάσεως 20]», κατηγορία που, κατά το ΓΕΕΑ, δεν περιορίζεται ούτε ως προς το είδος του χρησιμοποιούμενου πλαστικού ούτε ως προς τη χρήση του πλαστικού προϊόντος, περιλαμβάνουν τα προϊόντα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

- 38 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι οι σχετικοί με τα προϊόντα ισχυρισμοί της προσφεύγουσας δεν μπορούν να προβληθούν παραδεκτώς ενώπιον του Πρωτοδικείου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, καθότι δεν προβλήθηκαν κατά τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ. Επικουρικώς, η παρεμβαίνουσα συμμερίζεται την άποψη του τμήματος προσφυγών ότι το κείμενο της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος, όσον αφορά τα οικεία προϊόντα, είναι τόσο ευρύ ώστε περιλαμβάνει προϊόντα καλυπτόμενα από το προγενέστερο σήμα και εμππίποντα στην κλάση 20. Η παρεμβαίνουσα προσκομίζει ορισμένα εμπορικά έγγραφα που είχε προσκομίσει και ενώπιον του ΓΕΕΑ.
- 39 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, το απαράδεκτο των ισχυρισμών της προσφεύγουσας σχετικά με τα προϊόντα, πρέπει να υπομνησθεί ότι προσφυγή ασκηθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου δυνάμει του άρθρου 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 αποβλέπει στον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών [βλ. αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-247/01, eCory κατά ΓΕΕΑ (ECOPY), Συλλογή 2002, σ. II-5301, σκέψη 46, και της 22ας Οκτωβρίου 2003, T-311/01, Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ — Trucco (Starix), Συλλογή 2003, σ. II-4625, σκέψη 70, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Στο πλαίσιο του κανονισμού 40/94, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 74 του εν λόγω κανονισμού, ο έλεγχος αυτός πρέπει να πραγματοποιείται λαμβανομένου υπόψη του πραγματικού και νομικού πλαισίου της διαφοράς, όπως αυτή ήχθη ενώπιον του τμήματος προσφυγών [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2003, T-194/01, Unilever κατά ΓΕΕΑ (Ωσειδής ταμπλέτα), Συλλογή 2003, σ. II-383, σκέψη 16, και της 1ης Φεβρουαρίου 2005, T-57/03, SPAG κατά ΓΕΕΑ — Dann και Backer (HOOLIGAN), Συλλογή 2005, σ. II-287, σκέψη 17]. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα υπομνήματα των διαδίκων δεν μπορούν να μεταβάλουν το αντικείμενο της διαφοράς ενώπιον του τμήματος προσφυγών.
- 40 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν η προσφεύγουσα, ισχυριζόμενη το πρώτον ενώπιον του Πρωτοδικείου ότι τα καλυπτόμενα από τα εν συγκρούσει σήματα προϊόντα διαφέρουν, μετέβαλε το αντικείμενο της διαφοράς.
- 41 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, σε περίπτωση ανακοπής κατά της καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, ασκηθείσας δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, το ΓΕΕΑ αποφαινεται επί του ζητήματος της ταυτότητας ή ομοιότητας των προϊόντων και υπηρεσιών που καλύπτουν τα εν συγκρούσει σήματα.

- 42 Το αυτό ισχύει όταν το ΓΕΕΑ, ή κάποιος από τους μετέχοντες στη διαδικασία, θεωρεί ότι παρέλκει η εξέταση του ζητήματος της ταυτότητας ή της ομοιότητας των προϊόντων και των υπηρεσιών λόγω σημαντικών διαφορών που διαπιστώθηκαν μεταξύ των σημάτων, οι οποίες αποκλείουν, εν πάση περιπτώσει, την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, η προσφεύγουσα συμφώνησε, ενώπιον του τμήματος ανακοπών, ότι τα καλυπτόμενα από τα σήματα προϊόντα μπορούσαν δυνητικώς να είναι πανομοιότυπα και ότι, στη συνέχεια, δήλωσε, ενώπιον του τμήματος προσφυγών, ότι το ζήτημα της ομοιότητας των προϊόντων δεν έχρηζε επίλυσης, λόγω της υποτιθέμενης διαφοράς που διακρίνει τα εν συγκρούσει σήματα, ουδόλως στερεί από το ΓΕΕΑ την αρμοδιότητά του να αποφανθεί επί του αν τα καλυπτόμενα από τα εν λόγω σήματα προϊόντα ήταν πανομοιότυπα ή παρόμοια. Επομένως, κατά μείζονα λόγο, το γεγονός αυτό δεν στερεί από την προσφεύγουσα το δικαίωμα να αμφισβητήσει, εντός των ορίων του νομικού και πραγματικού πλαισίου της διαφοράς ενώπιον του τμήματος προσφυγών, τις εκτιμήσεις του οργάνου αυτού επί του εν λόγω ζητήματος [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Νοεμβρίου 2004, T-360/03, Frischpack κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα ενός κουτιού τυριού), Συλλογή 2004, σ. II-4097, σκέψεις 32 έως 35].
- 43 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι σχετικοί με τη σύγκριση των προϊόντων ισχυρισμοί της προσφεύγουσας ενώπιον του Πρωτοδικείου εμπίπτουν στο πλαίσιο της διαφοράς επί της οποίας κλήθηκε να αποφανθεί το τμήμα προσφυγών. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα αμφισβητεί απλώς τις σχετικές εκτιμήσεις και τη συλλογιστική που ακολούθησε το εν λόγω όργανο επ' αυτού. Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν μετέβαλε το αντικείμενο της διαφοράς με τους ισχυρισμούς της, οι οποίοι, ως εκ τούτου, παραδεκτώς προβάλλονται ενώπιον του Πρωτοδικείου.
- 44 Κατά τη νομολογία, για την εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών, επιβάλλεται να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι ασκούντες επιρροή παράγοντες που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών και, ειδικότερα, η φύση τους, ο προορισμός τους, η χρήση τους, καθώς και ο ανταγωνιστικός ή συμπληρωματικός χαρακτήρας τους [προπαρατεθείσα στη σκέψη 28 απόφαση Canon, σκέψη 23, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2004, T-203/02, Sunrider κατά ΓΕΕΑ — Espadafor Caba (VITAFRUIT), Συλλογή 2004, σ. II-2811, σκέψη 65, και της 4ης Μαΐου 2005, T-359/02, Chum κατά ΓΕΕΑ — Star TV (STAR TV), Συλλογή 2005, σ. II-1515, σκέψη 31].

- 45 Εν προκειμένω, ο ορισμός των προϊόντων για τα οποία υποβλήθηκε η αίτηση καταχωρίσεως του σήματος είναι, όσον αφορά τη φύση των προϊόντων αυτών, εξαιρετικά ευρύς, καθότι προσδιορίζει προϊόντα που εμφανίζονται ως «συστατικά μέρη συστημάτων ή ως τελικά προϊόντα», ήτοι στην πράξη οποιαδήποτε προϊόντα. Ο μοναδικός περιορισμός που θέτει ο ορισμός αυτός αφορά το υλικό παρασκευής των εν λόγω προϊόντων: πρόκειται για ελαστομερή, θερμοπλαστικά ή σκληρά πλαστικά αφρώδη υλικά.
- 46 Το προγενέστερο σήμα καλύπτει, πέραν ορισμένων προϊόντων που ανέφερε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως και τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 20, ευρεία κλίμακα προϊόντων η πλειονότητα των οποίων ανταποκρίνεται στις περιγραφές «συστατικά μέρη συστημάτων» ή «τελικά προϊόντα» και παρασκευάζεται από αφρό.
- 47 Η προσφεύγουσα ουδέποτε ισχυρίστηκε ότι τα αφρώδη υλικά τα οποία αφορά η αίτηση καταχωρίσεως σήματος έχουν χημικές ή φυσικές ιδιαιτερότητες ώστε να χρησιμοποιούνται μόνο για την παρασκευή πολύ ειδικών προϊόντων που δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο των προϊόντων που καλύπτει το προγενέστερο σήμα.
- 48 Η προσφεύγουσα απλώς ισχυρίζεται, με το σημείο 65 του δικογράφου της προσφυγής, ότι τα αφρώδη προϊόντα, αφενός, και τα πλαστικά προϊόντα της κλάσεως 20, αφετέρου, δεν είναι όμοια και προσθέτει ότι αυτό ισχύει και για τα λοιπά καλυπτόμενα από το προγενέστερο σήμα προϊόντα.
- 49 Ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας ο οποίος, κατά τα λοιπά, ουδόλως τεκμηριώνεται, δεν μπορεί να αναιρέσει την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών που απορρέει από το σημείο 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ήτοι ότι «το πλαστικό, το καουτσούκ και τα πολυμερή πλαστικά» είναι παρόμοια υλικά και αντικρούεται, εν πάση περιπτώσει, από τις ακόλουθες εκτιμήσεις.

- 50 Πρώτον, όπως επισημαίνει και το ΓΕΕΑ με το υπόμνημά του αντικρούσεως, τα ελαστομερή θερμοπλαστικά ή σκληρά πλαστικά αφρώδη υλικά είναι απλώς πλαστικά υλικά. Η προσφεύγουσα φαίνεται, εξάλλου, να παραδέχεται το γεγονός αυτό, καθότι, με το σημείο 63 του δικογράφου της προσφυγής της, κάνει λόγο για τη δυνατότητα παρασκευής των καλυπτόμενων από τα εν συγκρούσει σήματα προϊόντων από το ίδιο βασικό υλικό.
- 51 Δεύτερον, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας έρχεται σε αντίθεση με τη θέση που υποστηρίζει στο πλαίσιο της εξετάσεως της ομοιότητας των σημείων και κατά την οποία η κατάληξη «foam» είναι «αμιγώς περιγραφική» των καλυπτόμενων από τα εν συγκρούσει σήματα προϊόντων (σημείο 43 του δικογράφου της προσφυγής). Συγκεκριμένα, κατ' αυτόν τον τρόπο, η προσφεύγουσα δέχεται σιωπηρά ότι τα καλυπτόμενα από το σήμα της παρεμβαίνουσας προϊόντα αποτελούν επίσης αφρώδη προϊόντα.
- 52 Τρίτον, από τα έγγραφα που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα κατά την ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασία, και τα οποία επισύναψε στο υπόμνημά της αντικρούσεως, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα παρασκευάζει, υπό το σήμα ARMAFOAM, προϊόντα που εμπίπτουν στον ορισμό που περιέχει η αίτηση καταχωρίσεως του σήματος και είναι όμοια ή ανάλογα με ορισμένα προϊόντα που εμπορεύεται η παρεμβαίνουσα υπό το σήμα NOMAFOAM, όπως αφρώδη προστατευτικά για τη συσκευασία ευαίσθητων προϊόντων. Επομένως, τα έγγραφα αυτά παρέχουν μια περιοριζόμενη ασφαλώς σε ορισμένα προϊόντα αλλά σαφή εικόνα της ομοιότητας ή της ταυτότητας των καλυπτόμενων από τα εν συγκρούσει σήματα προϊόντων. Εξάλλου, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα, απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου, δεν ήταν σε θέση να διαψεύσει ουσιαστικά ότι ορισμένα από τα προϊόντα για τα οποία υποβλήθηκε η αίτηση καταχωρίσεως σήματος ήταν άμεσα ανταγωνιστικά με αυτά που εμπορευόταν η παρεμβαίνουσα υπό το προγενέστερο σήμα.
- 53 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να αμφισβητήσει το βάσιμο της εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών, κατά την οποία το «κείμενο της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος (ελαστομερή και θερμοπλαστικά αφρώδη προϊόντα) είναι επαρκώς ευρύ για να περιλάβει τα προϊόντα που περιγράφονται αναλυτικά στην προηγούμενη καταχώριση (προϊόντα από πλαστικές ύλες μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις)» (σημείο 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

- 54 Επιπλέον, κατά την εν λόγω εκτίμηση του τμήματος προσφυγών, σε αντίθεση προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, ουδόλως εξαρτάται η διαπίστωση της ομοιότητας των προϊόντων από το γεγονός και μόνον ότι χρησιμοποιήθηκε το ίδιο βασικό υλικό για την παρασκευή των προϊόντων αυτών. Ναι μεν το τμήμα προσφυγών εξέθεσε, με το σημείο 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα υλικά που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή των προϊόντων αυτών, το έπραξε όμως μόνο λόγω του ότι η αίτηση καταχώρισεως του σήματος όριζε τα προϊόντα για τα οποία υποβλήθηκε όχι τόσο σε σχέση με τη δυνητικά ευρύτατη φύση τους («συστατικά μέρη συστημάτων και τελικά προϊόντα»), όσο σε σχέση με το συστατικό υλικό τους («αφρός»).
- 55 Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών ορθώς διαπίστωσε, με το σημείο 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η περιγραφή των προϊόντων που καλύπτει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και η περιγραφή των προϊόντων που κάλυπτε το προγενέστερο σήμα αλληλεπικαλύπτονται και κατέληξε, κατ' επέκταση, στην ομοιότητα, ή και ταυτότητα, των καλυπτόμενων από τα εν συγκρούσει σήματα προϊόντων, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 56 Όσον αφορά, τρίτον, τη σύγκριση των εν συγκρούσει σημάτων, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε την ομοιότητα των σημάτων αυτών, ειδικώς από την πλευρά του μη αγγλόφωνου οικείου κοινού (σημείο 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 57 Σε σχέση, κατ' αρχάς, με την εννοιολογική σύγκριση των εν συγκρούσει σημάτων, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι τα σήματα αυτά, εξεταζόμενα στο σύνολό τους, αποτελούσαν επινοήματα που δεν είχαν καμία συνοχή και δεν μπορούσαν, ως εκ τούτου, να συγκριθούν από εννοιολογικής απόψεως (σημείο 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Το τμήμα προσφυγών έκρινε, εντούτοις, ότι, μεταξύ των καταναλωτών των οικείων προϊόντων, μόνον οι αγγλόφωνοι καταναλωτές μπορούσαν να απομονώσουν αυθορμήτως, από τα εν συγκρούσει σήματα, την κατάληξη «foam» που αντιστοιχεί στην αγγλική λέξη «αφρός» (σημείο 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

- 58 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται κατ' ουσίαν ότι δεν υφίσταται καμία εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ των εν συγκρούσει σημάτων. Συναφώς υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι το σύνολο του οικείου κοινού αντιλαμβάνεται αυθορμήτως την κατάληξη «foam» ως αμιγώς περιγραφική των προϊόντων, το εν λόγω κοινό δεν θα προσέξει την κατάληξη αυτή αλλά θα επικεντρώσει την προσοχή του στα αρχικά τμήματα «arma» και «noa» των εν συγκρούσει σημάτων, τα οποία δεν στερούνται ίσως νοήματος, αλλά δεν έχουν καμία εννοιολογική ομοιότητα σε όλες τις κοινοτικές γλώσσες.
- 59 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα συμφωνούν με τη θέση του τμήματος προσφυγών, ότι παρέλκει η εννοιολογική σύγκριση για τους μη αγγλόφωνους καταναλωτές. Όσον αφορά τους αγγλόφωνους καταναλωτές, το ΓΕΕΑ εκτιμά ότι το γεγονός ότι αυτοί αναγνωρίζουν στα εν συγκρούσει σήματα την αγγλική λέξη «αφρός» δεν αρκεί για να συναχθεί η ύπαρξη εννοιολογικής ομοιότητας. Η παρεμβαίνουσα θεωρεί ότι το γεγονός αυτό συνεπάγεται μια σχετική εννοιολογική ομοιότητα των εν συγκρούσει σημάτων.
- 60 Το Πρωτοδικείο φρονεί ότι η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών είναι βάσιμη όσον αφορά, τουλάχιστον, τους μη αγγλόφωνους καταναλωτές, για τους οποίους παρέλκει η εννοιολογική σύγκριση των εν συγκρούσει σημάτων. Συναφώς, είναι προδήλως εσφαλμένη η θέση της προσφεύγουσας, κατά την οποία οι μη αγγλόφωνοι καταναλωτές, όπως ακριβώς και οι αγγλόφωνοι, θα αντιληφθούν αυθορμήτως την κατάληξη «foam» με την έννοια της αγγλικής λέξεως «αφρός» και, κατ' επέκταση, ως όρο περιγραφικό των καλυπτόμενων από τα εν συγκρούσει σήματα προϊόντων, καθότι η άποψη αυτή ουδόλως τεκμηριώνεται, κατά τα λοιπά, από τα στοιχεία της δικογραφίας.
- 61 Σε σχέση με την οπτική και φωνητική σύγκριση των εν συγκρούσει σημάτων, το τμήμα προσφυγών κατέληξε, κατ' ουσίαν, ότι υφίσταται μεγάλη ομοιότητα για το μη αγγλόφωνο κοινό (σημεία 11 έως 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Συγκεκριμένα, επισήμανε ότι τα εν συγκρούσει σήματα είχαν έξι όμοια γράμματα και τρεις όμοιες συλλαβές σε σύνολο οκτώ γραμμάτων, και τέσσερις συλλαβές το καθένα, και ότι τα προθέματα «ar» και «no», μολονότι βρίσκονται στην αρχή των εν συγκρούσει σημάτων, δεν αναιρούν την οπτική και φωνητική ομοιότητα των σημάτων αυτών. Η παρεμβαίνουσα και το ΓΕΕΑ συμμερίζονται τη θέση αυτή.

- 62 Όσον αφορά το αγγλόφωνο κοινό, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ο περιγραφικός χαρακτήρας της κατάληξης «foam» ήταν μάλλον ικανός να αυξήσει την οπτική και φωνητική ομοιότητα του συνόλου των εν συγκρούσει σημάτων έναντι του κοινού αυτού (σημεία 16 και 17 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Το ΓΕΕΑ εκτιμά ότι ο περιγραφικός χαρακτήρας της κατάληξης αυτής θα επικέντρωνε μάλλον την προσοχή του κοινού αυτού στα αρκετά διαφοροποιημένα αρχικά τμήματα, «ar^{ma}» και «no^{ma}», των εν συγκρούσει σημάτων.
- 63 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα προθέματα «ar» και «no», λόγω της θέσεώς τους στην αρχή των εν συγκρούσει σημάτων, διαφοροποιούν σαφώς τα σήματα αυτά από οπτικής και φωνητικής απόψεως. Ισχυρίζεται, επίσης, ότι τα προθέματα «ar^{ma}» και «no^{ma}», τα οποία, κατά την άποψή της, είναι τα κυρίαρχα στοιχεία των εν συγκρούσει σημάτων, διαφοροποιούνται σαφώς από οπτικής και φωνητικής απόψεως.
- 64 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι οι μοναδικές οπτικές και φωνητικές διαφορές των εν συγκρούσει σημάτων που γίνονται αντικειμενικά αντιληπτές από το μη αγγλόφωνο κοινό προκύπτουν από τα προθέματα «ar» και «no» των σημάτων αυτών.
- 65 Συναφώς, αληθεύει ασφαλώς ότι ο καταναλωτής δίδει ενδεχομένως μεγαλύτερη σημασία μάλλον στο αρχικό παρά στο επόμενο τμήμα των λεκτικών σημάτων [βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 17ης Μαρτίου 2004, T-183/02 και T-184/02, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — González Cabello και Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR), Συλλογή 2004, σ. II-965, σκέψη 81, και της 16ης Μαρτίου 2005, T-112/03, L'Oréal κατά ΓΕΕΑ — Revlon (FLEXI AIR), Συλλογή 2005, σ. II-949, σκέψεις 64 και 65]. Εντούτοις, η εκτίμηση αυτή δεν μπορεί να ισχύσει σε όλες τις περιπτώσεις [βλ., κατ' αυτή την έννοια, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 50, και της 6ης Ιουλίου 2004, T-117/02, Grupo El Prado Cervera κατά ΓΕΕΑ — Héritiers Debuschewitz (CHUFAFIT), Συλλογή 2004, σ. II-2073, σκέψη 48]. Εν πάση περιπτώσει, αυτή δεν μπορεί να αναιρέσει την αρχή που απορρέει από την προπαρατεθείσα στις σκέψεις 29 έως 32 νομολογία, κατά την οποία η εξέταση της ομοιότητας των σημάτων πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σήματα αυτά, εφόσον ο μέσος καταναλωτής αντιλαμβάνεται συνήθως ένα σήμα ως μία ολότητα και δεν επιδίδεται σε εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του.

- 66 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο εκτιμά, όπως έπραξαν και το τμήμα προσφυγών, η παρεμβαίνουσα και το ΓΕΕΑ, ότι, για το μη αγγλόφωνο κοινό, η διαφορά των προθεμάτων «ar» και «no» των εν συγκρούσει σημάτων δεν μπορεί, μολονότι βρίσκονται στην αρχή του σήματος, να αναιρέσει την εντύπωση της πολύ μεγάλης οπτικής και φωνητικής ομοιότητας που προκαλούν τα εν λόγω σήματα, η οποία απορρέει τόσο από το γεγονός ότι τα σήματα αυτά έχουν το ίδιο μάκρος (οκτώ γράμματα και τέσσερις συλλαβές το καθένα) όσο και από το γεγονός ότι, εκτός από την προαναφερθείσα διαφορά, τα σήματα αυτά παρουσιάζουν μεγάλη ομοιότητα τόσο από οπτικής (έξι γράμματα τοποθετημένα με την ίδια σειρά: «m», «a», «f», «o», «a», «m») όσο και από φωνητικής απόψεως («ma», «fo», «am»).
- 67 Συνεπώς, από οπτικής και φωνητικής απόψεως, τα εν συγκρούσει σήματα είναι παρόμοια, τουλάχιστον όσον αφορά το μη αγγλόφωνο κοινό. Επομένως, και λαμβανομένου υπόψη ότι η εννοιολογική σύγκριση των σημάτων αυτών δεν ασκεί επιρροή στο κοινό αυτό, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι τα σήματα αυτά είναι παρόμοια ως προς το κοινό αυτό.
- 68 Λαμβανομένου υπόψη του συμπεράσματος αυτού και της προμνησθείσας στη σκέψη 33 νομολογίας, κατά την οποία τα προγενέστερα κοινοτικά σήματα μπορούν να αντιταχθούν κατά κάθε μεταγενέστερης αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος, η οποία θίγει την προστασία τους, ακόμη και αν σχετίζεται με την αντίληψη των καταναλωτών σε τμήμα μόνον του κοινοτικού εδάφους, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε, με τη σκέψη 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα εν συγκρούσει σήματα ήταν παρόμοια υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί το ζήτημα αν τα σήματα αυτά είναι παρόμοια και για το μη αγγλόφωνο κοινό.
- 69 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 70 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει αυτή να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τα αιτήματα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Armacell Enterprise GmbH φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και αυτά στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και η nmc SA.

Βηλαράς

Dehousse

Šváby

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Οκτωβρίου 2006.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

M. Βηλαράς